

Het Sliedrechts Dialect 455

DIBBESIE (2)

“Bel, bel, ben jij nou dat poesie uit de krant? Jij ben wereldberoemd in d'n Alblasserwaard!” Dat zee van de week iemand die bij ons in huis was, tege Dibbesies.

En Pa Lissenburg, m'n schônvaoder, zee: “ 'k Hà gedocht dà 'k ok nog wel genoemd zou worde, want ik verzurg Dibbesies aaltijd as jullie weg zijn!”

Bij deuze dan: Pa Lissenburg, hartelijk bedankt voor aal die kere dad u Dibbesies zô trouw verzurgt hêt as wij weg wazze! We vingen 't grandioos dà me aaltijd op u kanne rekene. Ok naomes Dibbesies zelf aarg bedankt. Nou kan 't bêêsie temenste in de vekansie in d'r aage omgeving blijve en dat is bij zô'n bangepoepie aarg belangrijk volges d'n dieredokter.

Wel jammer aai'lijk dad d'n Dibbes aaltijd poeslief is voor de verzurger azze wij d'r nie benne, mor dà ze voor 'm wegvliegt as we weer êêmel thuis zijn. Dan zijn Besjaon en ik weer nommer êên en aale andere zijn dan nie meer in tel.

Dierearts van Donge

Toe dat poesie 'n paor weke bij ons was, vonge me dà ze mor is 'gehollepe' mos worde en dà ze gelijk mor de inentinge tege niesziekte en katteziekte mos krijge. Wij zô'n raaiskoffertie voor d'r aangeschaft bij Potte. Nou, nou, nou, dat was wat. 'n Hêêl kerwaai om madam d'r in te krijge. Ze wier bekant staopelgek!

Nog 'n veul grôôter spekaokel was 't om d'r bij van Donge d'r weer uit te krijge. Hij kreeg 't nie voor mekaor. 't Wurm zat hêêmel achterin weggekrope en wou d'r aage beslist nie laete pakke, ok nie in d'r nekvel.

“Wad 'n gefrustreerd poesie is dat, die is bijna wel zeker, toe die klaain was, aarg mishandeld!” zee van Donge. “Mor wat is 't een prachtig gespierd poesie!”

Regelmaotig gaot dat ding mee op raais in 't poezekoffertie, mor as ze naer d'n dierearts mot, dan gaot ze onderweeg te keer as 'n vaarke en aandere doe ze dat niet. Hoe kan dat nou, hee. Ze weet 't kennelijk persies.

Naer de bosse

Nou zeg 'k dat wel, mor raaize doe ze nied echt graeg. Regelmaotig gaon Besjaon en ik voor 'n paor daege naer de bosse en dan mag ze mee. Nermaol kom ze aaltijd aanhuppele azze me d'r roepe, mor azze me d'r mee op stap wille neme, dan vertik ze 't om te komme. Ze heb ons meer dan êêns 'n haalf uur of een uur laete wachte en êên keer zôwaer vier uur. Zou ie ze niet? Of ze 't ruikt!

Zit ze êêmel in d'r kooichie dan voelt ze bepaold dat 'r niks aandere opzit. Dan rolt ze d'r aage op in 'n rondjie en slaept al voordà me de rijksweg opdraaie.

Eêmel op de kemping lôôp ze gewoon vrij los. Ze schijnt 't daer aerdig naer d'r zin te hebbe, want ze is daer meer buite en in de weer dan thuis.

't Is al herhaoldelijk gebeurd dà ze 'n kedoochie voor ons bij de deur neerlag, dan kregge wij 't muisie dà ze gevange had.

'n Klimmer is 't niet. Eên keertie zat ze aarg hôôg in 'n bôôm, mor dors t'r nie meer uit. Pas om vier uur snas kwam ze weer bove waoter. Daernae is ze nooit meer 'n bôôm ingegaon.

Speulspullechies

Speule doe ze nie veul. In 't begin hèn me van aales geperbeerd: pingpongballechies, nepmuisies, rinkelbellechies of gewoon 'n draedjie sêêt. Ze liep overal med 'n grôte boog omheene.

Tot 'k, bij 't knutsele, prongeluk is 'n bossie raffiao op de vloer hà laete vaale. Ze gong d'r mee te keer. Ze leg dan op d'r zij, pak dat frunniksie raffiao met 'r twêê voorpôôtjies beet en rammelt 'r tege met 'r twêê achterpôôtjies. Azze me 't frutjie af wille pakke, vecht ze om te kanne houwe.

Glijbaontjie, dà doe ze ok graeg. Dan legge me 'n plestieke insteekhoes op de grond. Ze lôôpt 'r dan as 'n lêeuw omheene, gaot 'r naer legge loere van 'n afstandjie, neemt 'n raom, springt 'r op en glijdt zô 'n haalve meter vedder. 't Is vermaokelijk om te zien.

En vedder? Och, ze slaep veul. "Die", zegge me dan, "die slaept drieentwintig uur per dag!"

Mor 'k mò nou gaon, hoor. 'k Mò de poes ete gaon geve.

"Dibbesie, kom!" En ja hoor, daer kom ze al aan.

Tot de kijk mor weer, hee.

Reacties: K. Lissenburg van Genderen Weresteijn 72 Sliedrecht Tel: 0184 415368

Email baskorrielissenburg@yahoo.com